

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas V. Ab anno Christi 740. ad annum 750.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

nos argenteos S. Petro pendere statuerunt, ut terra hæc annuâ hujus census pensitatione Dominum suum S. Petrum agnosceret, ejusque fidem firmam illibatamque conservaret. Quod ipsum postmodum Offa Rex Orientalium Saxonum in suo regno præstitisse memoratur.

In Leonem Catholicos exagitantem Deus ipse hoc anno sæviit, ejus ditione terræ motibus horrendum in modum concussâ, quibus multæ urbes, & multæ Constantinopoli basilicæ & palatia & statuæ Imperatorum conciderunt, quia æquum non erat virorum quamvis illustrium imagines consistere, ubi Christi & Sanctorum erant exterminatæ.

DECAS V.

✽ Ab anno Christi 740. ad annum 750. ✽

741. **L**eo Isauricus, furens bellua evomit impiam animam, cum regnasset annos 24. successit ei Constantinus Copronymus, qui cum patre jam annos viginti duos imperaverat, ut solus jam habens moderaretur, moribus æquè turpis imò turpior quam nomine, vas spurcitæ & iniquitatis, a quo flagello tamen misera-

tor Deus brevi Ecclesiam suam liberavit. Cùm enim Artavasto homini Catholico, marito Annæ sororis suæ filio Leonis, e-
jusdemque filiis necem machinaretur, hic prævenire decrevit, & adversus Saracenos proficiscentem aggressus, cum exercitu rebeli in Armeniam fugere coëgit, ipse autem Artavastus Constantinopolim rediens, & Imperatorem mortuum fingens, Imperator acclamatus est, maximè operâ Theodori urbis præfecti. Anastasius quoque Patriarcha, qui hæctenus Ecclesiæ Orthodoxæ minùs fidelis servivit tempori, manifestavit secretum, quod à Copronymo audiverat, blasphemus ore aliquando virus suum eructante, *Christum non minùs fuisse purum hominem de Maria genitum, quàm ipse ex matre sua genitus esset.* His permota plebs Constantinopolitana, imperio prorsus indignum existimavit, qui Christo in omnes homines imperium eripuisset.

Obiit etiam hoc anno Gregorius III. & sedem Papalem reliquit Zachariæ viro mitissimo & piissimo, qui Luitprandum jamjam Romam obsidione arctaturum, ita missâ legatione demulsi, ut omnes postea urbes redderet Romano Ducatui ereptas. Sed & junctis copiis suis cum Longobardorum exercitu, Trasamundum Ducem Spo-

Spoletanum (qui in sanctam sedem ingratus extiterat & humiliari promeruerat) compulit ut Luitprando se dederet.

Mortuus est eodem anno Carolus Martellus, Saracenorum fortissimus malleus, laudatus a sanctis viris & Pontificibus, & par Julio Cæsari, imo & major a multis celebratus. Reliquit successores filios duos, alterum Carolomannum in Regno Austrasiæ & Thuringiæ, alterum Pipinum Majorem Domus, in Regno Franciæ, utrobiq; Orthodoxæ Ecclesiæ splendori suo restituendo, singulari beneficio terris à Deo Reges datos.

Dicitur quædam revelatio facta S. Eucherio Episcopo Aurelianensi de Caroli Martelli damnatione, quòd aliqua bona rapuisset, bello fortè Saracenicò. Hæc fama, tametsi magnos adstipulatores habeat, atque etiam præfules quosdam, falsa tamen esse ab historicis multis, uti & Baronio convincitur, quia S. Eucherius obierat, antequam Martellus moreretur, neque tam multa præclare, piè, & sanctè gesta pro Ecclesia Dei permittunt aliter, quàm de æternâ ejus felicitate opinari.

✽(742.)✽ Artavastus filium suum Nicephorum creat Augustum, & mox adversus Copronymum in Armeniam proficiscitur,

citur, sed magnâ clade acceptâ in urbem rediit. Postea contractis novis copiis filium suum Nicetam præfecit, qui non meliore sorte, quam pater in Constantinum pugnavit.

Eodem tempore cœlum ferreum visum fuit nullo imbri misso, & tanti terræ motus extiterunt, ut quibusdam in locis montes campis, & castra nonnulla terræ hiatus vorata sint, neque eorum ulla vestigia superfuerint.

Defuncto Arabum Principe Evelid successit Hali, qui Antiochenæ Ecclesiæ per quadraginta annos Patriarcham non habenti concessit iterum accipere, post tam longæ viduitatis desolationem sponsum, Stephanum Monachum Syrum, agrestem quidem illum, sed religiosum virum.

Cosmas etiam Patriarcha Alexandrinus unâ cum suis abjuratâ hæresi Monothelitarum ad Orthodoxos accessit.

Petrus Damascenus Episcopus, quòd zelo fidei æstuans Arabum ac Manichæorum cognationem palam arguisset, ab iis martyrio affectus est, qui post abscissam linguam expeditiore voce missam celebravit.

✽(743.)✽ Copronymus obsidet Constantinopolim, & Artavasti copias secum
con-

congrédi aufas delet, urbem deinde penuriam oppressam capit, & militibus diripiendam objicit. Capitur Artavaſtus, & unâ cum filiis ſuis excœcatur. Amici autem, qui ei adhæferunt, plerique diverſis ſuppliciiis perempti ſunt, cumque poſt hoc ludos equeſtres in hippodromo Conſtantine celebraret, Artavaſtum unâ cum filiis & conſanguineis introduxit, ac ſimul Anaſtaſium pseudo-Patriarcham publice virgis cœſum, aſino vectum verſâ ad caudam facie, circumduxit, quod ei olim S. Germanus prædixit, poſtea nihilominus ſedi eundem reſtituit, quia hoc homine nequiores invenire non potuit.

Zacharias Papa ad Luitprandum Ravennæ Exarchatum ſibi armis vindicare parantem relicto in urbe Stephano Duce Ticinum proficiſcitur, & ad Ravennam in pace relinquendam ægrè impellit, quod negotium ſollicitè & feliciter pro cauſa imperatoris confectum, ita placuit Copronymo ut prædia quædam juris Imperii, Romanæ Eccleſiæ donaverit, quem ideo Zacharias ad ſanam mentem reducere tentavit, ſed facilius ei agros, quam impiam hæreſim impio animo penitus inſidentem extorquere potuit.

HÆRE.

HÆRESIS ALDEBERDI PSEUDO-
EPISCOPI IMPOSTORIS.

*C*irca hunc annum magni duo impostores suas
hereses & nefandas artes populis exposuerunt.
Aldebertus natione Gallus, damnatus in Con-
cilio Romano, quod ejus heresis causâ S. Za-
charias Papa convocavit anno 745. & alius
quidam Clemens Scotus, quorum imposturas S.
Bonifacius detexit & redarguit.

1. Fuit Aldebertus hypocrita mendacissimus,
asseverare ausus, quod Angelus Domini huma-
nâ specie reliquias quasdam (sanctitate quamvis
occultâ) mirabiles, extremo ab orbe sibi attule-
rit, & exinde, quidquid à Deo postulâisset, fa-
cile impetraverit.

2. Ignaros quosdam Episcopos, qui se contra
statuta Canonum initiarent, mercede conduxit,
unde in tantam superbiam elatus est, ut non mo-
dò se Apostolis Christi exæquaret, sed etiam in
eorundem Apostolorum & Martyrum honorem
ecclesias consecrare dedignaretur, sed in sui ip-
sius proprium honorem & cultum oratoria dedi-
caret.

3. Ridebat eos, qui ad Apostolorum limina
Romam peregrinabantur, unde ut homines ab
his peregrinationibus revocaret, cruciculas &
oratoriola erigebat in agris, ad fontes, & qui-
buscunque aliis apertis locis, ibique publicas pre-
catio.

ationes fieri jubebat, adeo ut homines cateru-
tim ibi conventus celebrarent, suis ecclesiis & E-
piscopis relictis, dicentes: Merita S. Aldeberti
juvabunt nos.

4. Sectatoribus suis resectos ungues & capil-
los suos concedebat, ut eos una cum S. Petri re-
liquiis venerarentur, & secum ferrent.

5. In tantam impietatem delapsus est, ut cum
plebs ad eum veniret, & ad pedes ejus accideret,
expiandorum scelerum causâ ipse diceret, scio
omnia peccata vestra, & mihi cognita sunt occul-
ta vestra, ideo non est opus ea confiteri. Securi
ergo revertimini ad domos vestras cum pace.

6. Divulgavit epistolam quandam, quam di-
xit à Domino JESU Christo sibi scriptam de cœ-
lo in civitatem Hierosolymam decidisse, & per
Arch-Angelum Michaëlem inventam aliis in-
notuisse, affirmavit etiam, scire se plerorumque
Angelorum nomina, quorum plurima memori-
ter recitavit, efficitas scilicet monstrosas voces.

HÆRESIS CLEMENTIS SCOTI.

1. Sacros Canones rejiciebat & refutabat.
2. Expositiones SS. Patrum Hieronymi, Gre-
gorij, Augustini repudiabat & irridebat.
3. Nullo loco habuit jura Synodalia.
4. Judaïsmum introducens, integrum dice-
bat Christiano, ut si voluerit viduam fratris sui
defuncti, ducat uxorem.

5. Con-

5. Contendebat Christum, quando ad inferos descendit, omnes, quos inferni carcer detinuit, inde liberasse, credulos & incredulos nec non idololatrias.

6. Horribilia quedam de prædestinatione affirmabat.

(744.) Pipinus sollicitè curat incrementum & utilitatem Ecclesiæ, missâ legatione ad Zachariam Papam, ut ipsam de multis ad Sacerdotalem Ordinem & animarum salutem, atque illicita conjugia pertinentibus consuleret.

Obiit Luithprandus Longobardorum Rex, postquam triginta annos regnavit. Celebris à sapientia, pietate, justitia, castitate & fortitudine, pacis belliq; virtutibus, qui plus orationibus quàm armis suis confidit, quem tamen furor ad illicita interdum præcipitem egit, ut vir videretur ex virtutibus & simul ex vitiis concretus quæ in eo semper eminebant. Successorem habuit Hildebrandum virum inhumanum & asperum, ideoq; à suis septimo mense exauctoratum, ut illi Ruchis Dux foro Juliensis sufficeretur vir perhumanus fortis, & Pacificus. Qui statim rogante Zachariâ Papâ annos viginti pacis Italiæ promisit.

(745.) S. Bonifacius qui hætenus
tam

tantum Apostolatu Germaniæ generatim
fungebatur, nec ulli certo Episcopatu ad-
dictus erat, admittentibus Principibus Pipi-
no & Carolomanno, Creatus est Archi-
Episcopus Moguntinus, & Ecclesia illa in
totius Germaniæ Metropolim à Pontifice
ejecta est. Gervilione Episcopo Mogun-
tino exauctorato, tum ob voluntarium ac
fraudulentum homicidium ab ipso perpe-
tratum in virum, qui olim Patrem ipsius,
æquè Episcopum Moguntinum in prælio
occidisset; tum quod civibus & canibus
deditus esset, quod Episcopo fas non esset.

✽ (746.) ✽ Oriens horribilis tenebris
hoc anno perterrefactus est à die quarta
Augusti usque ad Octobris Kalendas, has
tenebras secuti sunt terræ motus prodi-
giosi per totam Palæstinam & Syriam. Et
Pestis ingens Bubonis dicta à Calabria &
Sicilia orta est. Quæ Constantinopolim
pervadens ita eam per tres annos depasta
est, ut cum repleta essent cadaveribus om-
nia monumenta, lacus, Vineæ, horti vix
humus superesset, ubi mortui sepeliren-
tur. Iis verò qui moriebantur primò in
illorum vestimentis cruciculæ invisibili
virtute imprimebantur, moxque lue tacti
vitam finiebant, spectris insuper & Phan-
tasmatis passim mortales vexabantur, ut
mani-

manifestum esset, has à Deo clades inimifas esse, ad homines à peccatis & hæresi præcipuè revocandos, sed his permotus non est blasphemus Copronymus, alter Pharao datus in reprobum sensum, & obduratus.

✠(747.)✠ Carolomañus Caroli Martelli, primogenitus bello paceq; præstantissimus, sed longè Dei amore præstantior relicto principatu fratri suo Pipino Romam accessit; ibiq; suscepto habitu monastico, ac postea constructo in monte Soracte in honorem S. Sylvestri Papæ, qui illic diutius olim delituerat, monasterio, inibi Deo & saluti animæ suæ aliquamdiu vacat; quia verò importunius à nobilibus Francis, qui Romam frequenter peregrinarentur, interpellatus Cassinense S. Benedicti monasterium petiit, ubi diu incognitus latuit (postea verò miro casu dum in ministerio coquinæ inserviret cognitus) partim in pascendis ovibus monasterii, partim in aliis vilibus officiis summa humilitate & obedientia Sanctissimam vitam duxit.

✠(748.)✠ S. Burckardus Episcopus Herbipolensis, à S. Bonifacio litteris instructus, ad Pontificem Zachariam se contulit, eumq; de multis consuluit, ac præcipuè

cipuè de Sampfone quodam Presbytero genere Scoto hæresis fuæ Zizania seminante, negabat ille sanctum baptisma esse necessarium ad salutem, & sufficere tantum Episcopalis manûs impositionem, quem nefarium hæreticum Zacharias mox iussit ab Ecclesiis expelli.

Impositus est hoc anno error Virgilio Sanctissimo Presbytero, quasi admitteret alium mundum, aliam terram, solem atque lunam; & quia Bonifacius in Epistola sua ad Zachariam horum errorum meminit quos Pontifex postmodum reprobavit, ideò scioli aliqui nugantur quasi Zacharias damnasset eorum sententiam qui affirmant Antipodas esse. Cum longè aliud sit dubitasse de antipodis an dentur in mundo, quod hæresis non est, & aliud plures mundos statuere quod ut divinæ Scripturæ repugnans hæresis esse convincitur. Sed & Vigilii postea Episcopi facti accusatio concidit, & Zacharias apud viros eruditos ab hac labe prorsus immunis est habitus.

✽(749.)✽ Terræ motus horrendi concutiunt Orientem, adeo, ut in Syria integræ urbes haustæ, & aliæ à montanis ad campestria cum muris & habitationibus integræ & incolumes ad sex milliaria translatae sint. In Mesopotamiâ disrupta terra
aliam

aliam terram candidi coloris egressit, erupitque animal mulo simile, sed humanâ loquens voce, & everisionem gentis Arabibus præcinens. Sed nec his Copronymus à criminibus revocabatur.

Pipinus Westphalos & Saxones gentiles & Christiani dominii impatientes domat voto nuncupato, in honorem S. Swiberti. & obtentâ victoriâ, viri hujus sancti sepulchrum Werdxæ cum suis proceribus discalceatus invisit, ei se submittens, qui sibi miraculo hostes subdidisset. Facto enim voto, continuò super Christianorum exercitum lux splendens tantum paganis ex eâ forma excœcatis, timorem incussit, ut statim armis depositis Pipino se subjicerent.

✽(750.)✽ Rachis Longobardorum Rex contra promissam pacem Pentopolitanam Provinciam invadit, & Perusiam obsidet: ad eum autem profectus Zacharias non tantum ab inceptis dimovit, sed etiam persuasit. ut in Cassinensi monasterio monachum indueret, filiâ Rattraudâ, & uxore Thesiâ vicino monasterio à se condito, inclusis, ubi sanctitate illustres regnum cœleste consequi meruerunt. Fratri Rachis successit frater Aristulphus, Principibus Longobardis ita consentientibus.

DECAS.